

Ginderbroek

1926

100 jaar geleden

Deel 1

De reclamewereld in 1926

Als je vandaag de reclameboodschappen op RTV bekijkt, krijg je soms het gevoel dat ze hun inspiratie rechtstreeks uit 1926 hebben gehaald. De stijl wordt weer even levendig, aantrekkelijk en met een knipoog gebracht. Sommige spots lijken haast een moderne echo van die oude annonces die tegelijk informatief én lichtjes humoristisch waren.

'Oordelen en vergelijken' van een eeuw geleden is daar een prachtig voorbeeld van: een boodschap die de kijker aanspreekt, prikkelt en met een glimlach overtuigt, precies zoals men dat nu doet. 'Oordelen en vergelijken', je zou het telkens moeten doen voor de 'beste' koop.

Oordeelen en Vergelijken !

Om te kunnen oordeelen moet men vergelijken. Dit is zeker waar, wanneer het er om gaat kwaliteit te beoordeelen.

Als men dan, bij gelijken prijs, betere kwaliteit **NOG** dan de tot nu toe gebruikte, bekomen kan, dan valt uwe beslissing ongetwijfeld ten gunste van de beste kwaliteit die U niet duurder hoeft te betalen.

Proeft 'em dus, de fijne tabak van 't 't **PAARDJE**, in den handel onder het gedeponeerd merk :

" De Klaroen ,,

Proefte TOONEEL AVOND & DESSCHEL

3 april 1926

Maar wie reclame wil maken, kiest natuurlijk de krant met de meeste lezers (ik had bijna geschreven: met de hoogste kijkcijfers). Dat wist *Het Annoncenblad van Moll* destijds ook al. En dus gooide het zonder blozen zijn abonneecijfers op tafel.

-- Allerlei Tijdingen --

Wie reclame te maken heeft, verkiest hiertoe voor Moll en omstreken als het meest voldoende weekblad " Het Annoncenblad van Moll " met zijn wekel. oplage van **2.650 nrs.**

1 mei 1926

Volksgeneesmiddelen in 1926

De Kerk speelde vroeger een belangrijke rol in de zorg voor zieken. Kloosters en hospitalen waren vaak rechtstreeks verbonden aan religieuze instellingen en fungeerden als centra van opvang en genezing.

In de volksgeneeskunde namen heiligen, relikwieën en bedevaarten een centrale plaats in. Mensen riepen de hulp in van specifieke schutspatroons – zoals Sint-Apollonia bij tandpijn – en brachten votiegaven naar kerken in de hoop op genezing. Zo vermengden officieel geloof en volksgeloof zich moeiteloos met elkaar.

Die religieuze uitstraling werd ook handig benut door de producenten van geneesmiddelen. In *Het Annoncenblad van Moll* uit 1926 is dat duidelijk te zien: zalven, balsems, siropen en tabak droegen graag namen die verwezen naar kloosters of abdijen. Fabrikanten wisten maar al te goed dat alles wat uit een religieuze context leek te komen, automatisch als betrouwbaar en heilzaam werd beschouwd, en dus gekocht.

Hebt gij U gebrand,
gesneden, gekneld,
gestooten, ontveld,
doe seffens wat
Kloosterbalsem
op de wonde
en de heilzame
werking van de-
zen koning der
balsems zal zich
onmiddellijk doen ge-
voelen. Zorg steeds
een tube bij de hand
te hebben. AKKER'S

**Klooster-
balsem**

alom verkrijgbaar in tubes van 4 fr.
en 8 fr., is ook een uitstekend
middel tegen ruwe handen, tegen alle
jeukerige huidaandoeningen, uitslag, enz.
Eischt onze handteekening: L. I. AKKER.

6 februari 1926

Voor
Uw kinderen

behoort gij steeds
een onschadelijk en toch
dadelijk helpend geneesmiddel
in huis te hebben. de beproefde

ABDIJSIROOP

hoeststillend, genezend, slijmop-
lossend, zuiverend bij kinkhoest,
influenza, heeschheid, asthma
catarrha. asthma.

Eischt onze handteekening
L. I. AKKER.

230 GRAMMEN fr. 8.50
550 GRAMMEN fr. 14.-
1000 GRAMMEN fr. 20.-

Hoe grooter flesch hoe voordeliger dus!

20 februari 1926

Wrijf die pijn weg met Kloosterbalsem

Jicht, spierpijn, reumatiek, kramp, spit, stramheid, stijve nek worden verdreven met Kloosterbalsem die diep in de huid doordringt. Bij elke behandeling worden de gewrichten leniger en de spieren lossere. Geneezing volgt spoedig.

Akker's Kloosterbalsem

de koning der balsems is een beproefd en alom geliefd hulsmiddel. Ongetuwaard tegen brand-, snij- en stootwonden. Draal niet langer, doch haal baden voor f. 4.- een tube bij Uw apotheker. Met kan U ieder uur van den dag te pas komen. Lat echter op de handteekening: L. I. AKKER.

PROEFT DE TABAK MET HET AFBEELDSEL

AMERIKAANSCHER TABAK

Iets lekker voor Cigaret.

PATERKEN

Deze is de geurigste, de fijnste, de beste van dien prijs. Proeft en ge zult onderveinden!

Dus, zij die lekkeren tabak willen rooken aan lagen prijs, koopen dezen bij:

Frans Dierckx-Sneyers,
Kloosterstraat, 2, MOLL.

13 maart 1926

27 februari 1926

1 mei 1926

't KAPELLEKEN'S-SIGARETTEN

Worden dagelijks door miljoenen rookers geprezer.

— SIGARETTENROOKERS. — Liefhebbers van de zware pijp, proeft en oordeelt den tabak 't Capucientje.

Te verkrijgen: bij Frans Van Limbergen De Boule, Groothandelaar, Statiestraat, Moll.

In ieder pakje steekt een premiebon.

Het woord **kapucijntje** is afgeleid van de bruine spitse kap van de kapucijner monniken, die bruine pijpen droegen.

8 mei 1926

'Wie zijn reclametekst in versvorm kon gieten, had een streepje voor.'
Dat was jarenlang echt zo: rijm en ritme maakten een boodschap makkelijker te onthouden, speelser, en vooral menselijker. Reclame die klonk als een liedje of versje bleef hangen, zelfs als de inhoud eigenlijk banaal was. Denk aan de oude slogans die iedereen nog kan opdreunen, puur omdat ze muzikaal waren.

Geen lekkernij is mij zoo goed,
Geen liefste kan mij meer bekoren,
En geen plezier is mij zoo zoet
Als 'n pijp 't **KAPELLEKEN** te smoren.

8 mei 1926

't MINISTERIE is dus weer saamgelapt
En onzen Frank wordt opgeknappt ;
Gij kunt dus rustig als te voren
Uw pijp Tabak 't **KAPELLEKEN** smoren.

26 mei 1926

— Iemand die een advertentie plaatst in een gazet is als een zaaier. Deze komt niet onmiddellijk terug om te oogsten. Neen hij wacht geduldig, weken en weken lang, want hij weet dat er tijd noodig is om den groei en het rijpen van den oogst. Adverteeren ook vraagt gemeenlijk langen tijd om vertrouwen te winnen en de menschen er toe te brengen datgene te koopen wat men te koop heeft. Maar gelukken zal men, als men aanhoudt. Adverteert in ons veelgelezen blad. Leest onze advertentiën. Schenkt vertrouwen aan onze adverteerders.

— Er zijn nog vele huisgezinnen in

29 mei 1926

Het vliegend Wiel

Wie bij de reclamemakers in dat jaar erbovenuit stak, was Pierre van Buggenhout van Ginderbroek. Hij was de agent van het fietsenmerk Het Vliegend Wiel, de droom van vele wielrenners.

Pierre Van Buggenhout en Anna Heylen van Ginderbroek trouwden in 1924. Ze kregen vier kinderen en hadden van 1924 tot 1935 een winkel van fietsen, naaimachines, moto's en auto-onderdelen in Ginderbroek 25 (nu schilderwerken Bastiaens). De zaak heette Het Vliegend Wiel. Hij werd een van de grootste fietsenhandelaar in Ginderbroek van vóór de Tweede Wereldoorlog

DE DROOM DER WIELRIJDERS
DAT IS EEN
Vliegend WIEL
Berijden.

Men mag zich eveneens rijk en gelukkig achten wanneer men een rijwiel **HET VLIEGEND WIEL** het zijne mag noemen en elk koper kan 100 fr. verdienen met een Vliegend Wiel te koop en daar het 100 fr. beterkoop is dan ander rijwielen en groote waarborg van 5 tot- 10 jaar.

Bedenkt u voor een rijwiel te koop, komt zien en overtuigt u zelf.

Verkrijgbaar met maandelijksche betalingen.

Bij P. VAN BUGGENHOUT-HEYLEN.
Ginderbroek, 25, MOLL.

Velox Het Vliegend Wiel, Anvers Velox.

Bij Agent : Jozef Vanhees, Stevensvennen,
Velox, Het Vliegend Wiel. Anvers Velox.

Volgens Pierre Van Buggenhout werden zijn fietsen Het vliegend Wiel: de droom van de wielrenners

2 januari 1926

VELOS
 Het Vliegend Wiel
 Anvers Velos
 Dürkopp
 zijn gekend der
beste Velos
 ook alle
herstellingen
 Concurrentie
 onmogelijk.

Moto J.A.P. & Moto Sphynx
 Betrouwbaar op krediet.

Naal-
 machienen
Dürkopp
Original Wilson
 Loopt zacht
 en werkt zeergoed.
 10 jaar waarborg.
 Minzaam aanbevelend,

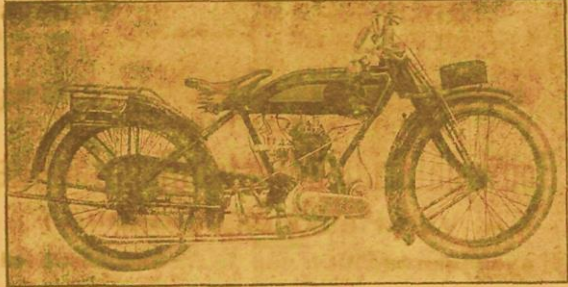
P. Van Buggenhout,
 Ginderbroek, 9 MOLL.

30 januari 1926

Te koop Motto Indian met sidecar
 7/9 PH., in besten staat.
 zoo goed als nieuw. — Te zien alle dagen bij
P. VAN BUGGENHOUT, Ginderbroek 9, MOLL.

6 febr. 1926

Moto SPYNX - Motor J. A. P.

DE BESTE -- DE DUURZAAMSTE
 Heeft in 1925 de eerste prijzen voor snelheid en regelmatigheid in de
 meest betwiste koersen verworven.

COMPTANT EN OP KREDIET.

Van Buggenhout, Genebroek, Moll.

Eenig agent:

Gewaarborgd goud 18 Kt.

10 april 1926

Naar Scherpenheuvel met een fiets (nog met een claxon), die ze gekocht hadden bij 'Het Vliegend Wiel' van Pierre Van Buggenhout in Ginderbroek.

De volgende foto toont een fiets die jarenlang op zolder stond in het ouderlijk huis van Jean Huysmans in de Martelarenstraat 77. Na het overlijden van zijn ouders werd de woning verhuurd, en in de loop der jaren passeerden er een vijftal huurders.

Tijdens de winter van 2008-2009 wilde de laatste huurder het huis wat opknappen. Hij vroeg of de oude fiets op zolder mocht verdwijnen. Jean ging kijken en merkte op het frame het plaatje *Het Vliegend Wiel*.

Hij nam de fiets mee, maakte hem volledig schoon en gaf hem een goede smerbeurt. Nu bolt hij weer alsof hij nieuw is. De fiets is nog helemaal in oorspronkelijke staat, zelfs met de koperen carbuurlamp. Alleen de banden zijn vervangen.

De grootouders van Jean kochten hem rond 1926.

In de beginjaren van 1930 begon Pierre Van Buggenhout ook al occasieonderdelen van auto's in zijn magazijnen te verkopen.

AUTOS,
Occasie-stukken te koop Ford, Chevrolet, Hutson, Fiat, Oakland, Citroen, Sana Minerva enz., radiateurs, demarreur, dynamos, carburateur, batteries 6 volt, 12 volt, ressorts enz.
C. VAN BUGGENHOUT
Tel 189. Ginderbroek. 15. Moll. 49n

Het Annoncenblad van
Moll, 1933.

Omstreeks 1933 startte Pierre Van Buggenhout aan de Turnhoutsebaan met een autogarage. Ondertussen bleef Anna de winkel en het atelier in Ginderbroek verder uitbaten, met behulp van werkman Nand Vos. Ze had zelfs een benzinepomp op de stoep staan. Maar omdat die te veel hinder voor de voetgangers met zich mee bracht, heeft men de pomp moeten afbreken.

In 1935 is het gezin van Pierre Van Buggenhout definitief verhuisd naar de Steenweg, zoals toen de Turnhoutsebaan werd genoemd.

Na het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog verschenen de annonces in het Kempisch Annoncenblad van Mol (kanton Mol bedoeld), dat onder de censuur van de Duitse bezetter stond. Naarmate de eerste oorlogsmaanden verstreken, regende het verordeningen, te veel om ze hier eigenlijk allemaal op te noemen. Een pikken we eruit, dat op 14 oktober 1940 in het plaatselijk weekblad stond:

Elk voertuig, ook de rijwielen, moeten van nu af bij het vallen van den avond van licht voorzien zijn. Het licht moet gedempt worden met een zwarte doek: het licht mag enkel stralen door een horizontale streep van 3 cm en een verticale van 1 cm breed. Zeer strenge straffen worden onmiddellijk toegepast.

Fietsen- en autohandelaar Pierre Van Buggenhout zit naast een fiets waarvan de lamp nog is afgedekt met het zwarte plaatje. Daardoor glipte het licht vroeger slechts door een smalle, horizontale streep naar buiten - een klein detail dat meteen de oorlogssfeer van die tijd oproept.

We sluiten dit eerste deel af met een paar opvallende vondsten uit *Het Annoncenblad van Moll* uit 1926. Het zijn kleine tijdschapsules die vandaag nog altijd een glimlach of een verdrietig gezicht oproepen.

Gegeven ter gelegenheid van het kanton-
neeren van het 5e en 6e linieregiment te Moll
in den nacht van Maandag 12 op Dinsdag 13
April 1926.

— Inkwartiering. —

« Goede vrouw, wat stookt je toch !
't Haardvuur vlamt zoo vroolijk nog ;
Kijk, nu zoo'n verkwistend vrouwtje !...
Spaar je hout toch, vriendlijk oudje,
Luister toch naar goeden raad...»

Rimplig vrouwtje wil niet luisteren,
En ze zegt met vriendlijk fluisteren :
« Warm je, warm je toch soldaat.....»

Beste vrouw, bewaar je ham —
Meen niet, dat ik daarom kwam !
'k Heb zoeeven, moet je weten,
In de herberg al gegeten :
Op mijn woord, ik ben verzaad !

Rimplig vrouwtje wil niet luisteren,
En ze zegt met vriendlijk fluisteren :
« Eet nu, eet nu toch, soldaat.....»

Moedertje, wat zotterrij —
't Beste bed..... en dat voor mij ?
Neen maar, dat is overdreven !
Wijs me maar de hooischaar even —
In het hooi slaap je ook niet kwaad !»

Rimplig vrouwtje wil niet luisteren,
En ze zegt met vriendlijk fluisteren :
« Neen, niet in het hooi, soldaat.....»

Nu is 't ochtend — hij moet heen,
« 'k Groet u, moedertje..... Maar, neen.....
Voel dien zak : hoe zwaar vanmorgen !
'k Ben verlegen om de zorgen
Waar je mij mee overlaadt !.....»

Rimplig vrouwtje schreiend luistert,
Rimplig vrouwtje zachtkens fluistert :
« Oen, m'n zoon is ook soldaat.....»

S. ABRAMSZ.

De Vischvangst in April

10 april 1926

We voegen bij deze an-
nonce ook het verhaal toe
van een inkwartiering, zoals
het jarenlang en met veel
smaak werd verteld door
Rik Berghmans (1900–
1988) uit de Hooistraat.

Hij kon het als geen ander:
beeldend, precies, en met
dat typische Kempense ge-
voel voor detail dat een
eenvoudige gebeurtenis
plots een klein toneelstukje
maakt.

*Regimenten van het Belgisch
leger trokken marcherend
van Lier of Antwerpen naar 't
Kamp' in Leopoldsburg en
ook omgekeerd. Met de vol-
ledige uitrusting, zoals in oor-
logstijd, gingen ze op oefe-
ning.*

*Tijdens hun mars, die dagen
duurde, moesten ze enkele
keren ergens blijven over-
nachten. Mol, Herentals en
Lier waren zo wat de vaste
plaatsen om te blijven sla-
pen.*

*De gemeente werd verwittigd op welke dag het regiment zou komen. Gemeen-
tebedienden trokken daarna door het dorp om de inwoners van de aangeduide*

woningen en boerderijen op de hoogte te brengen. Enkele dagen vooraf arriveerde de voorwacht van het leger en inspecteerde dan de woningen, schuren en andere plaatsen waar ze zouden verblijven. Ze schreven op de deur van de voordeur het aantal soldaten dat in de woning ingekwartierd zou worden en hetzelfde gebeurde met de paarden. Ik denk dat de burgers een kwartje als vergoeding per soldaat kregen.

Het voetvolk werd vooral in het dorp gelegerd en het paardenvolk bij de boeren in de gehuchten. Ook bij ons hebben ooit paarden in de schuur gestaan van een compagnie, die na de wapenstilstand in 1918 van de IJzer naar Duitsland trok.

Als een legercolonne arriveerde, was dat voor de 'joeng' van de straat een hele gebeurtenis. Vooral de veldkeuken die op het erf van de familie Conjaerts stond, had veel gezien.

De koks van het Belgisch leger tijdens de oefenmarsen.

Wat ik als jonge gast in Ginderbroek heb gezien, heb ik enkele jaren later zelf meegemaakt. In 1919 werd ik ingelijfd bij het paardenvolk en gekazerneerd in Lier. Ons regiment bestond uit zes 'batteries' en na een oefening in 'Kamp' keerde we terug naar Lier. We kwamen te Mol toe en mijn bataljon sloeg daarna de Veldstraat in, nu Martelarenstraat geheten, en trok zo naar Millegem waar we met onze paarden bij de boeren zouden overnachten.

We zetten onze paarden in de aangeduide schuur. De boerin had voor mij en mijn kameraad Verlinden een bed gereed gemaakt.

Ik denk dat ik nog maar pas in slaap gevallen was of ik hoorde in de stal een verdacht gestommel. Ik stiet mijn kameraad tegen het lijf: "Hoor eens, Verlinden, de paarden zijn precies losgebroken, ze zijn daar van de 'heette' aan het maken."

We trokken onze kleren aan en gingen naar de 'schuuneerde'. Hadden die paarden toch niet de deur van de stal opgeheven! Waarschijnlijk hadden ze met er tegenaan te schuren de deur uit de 'leeën' gelicht. En nu stonden ze erop te 'dummelen'. De schuurdeur was totaal vernield. Ondertussen waren de boer en de boerin ook wakker geworden.

"Niets aan te doen", vergoelijkten we ons, "maak de rekening maar voor een nieuwe deur. De gemeente zal alles wel vergoeden."

De volgende morgen vertrokken we verder naar Herentals en kwamen terecht bij een grimmige boer. Hij had een grote schuur. We hadden haken bij die we zelf in het hout sloegen, maar van die boer mocht dat niet, hij had zelf een boom tegen de muur geslagen en daar moesten we onze paarden aan vastbinden.

Ik had al een paar nachten niet meer geslapen: noch in Leopoldsburg, in Millegem en in Herentals. We trokken verder.

"Berghmans, wakker blijven!" zei de kapitein toen ik op het paard zat.

"Ja, kapitein!"

Maar het hielp niet. Ik viel in slaap op het paard en ... eraf, zo groot als ik was, op de steenweg. Ik was zo wakker, zo wakker dat ik de volgende nacht ook niet geslapen heb.

Het waren meestal de Vlamingen die op de noen op het rapport moesten komen. Als de officier van dienst vijftien man nodig hadden voor het werk in de stallen, waren er meer dan tien Vlamingen bij en slechts enkele Walen. Vlamingen werden meer gestraft dan Walen.

Het commanderen van de exercities gebeurde steeds in het Frans. Ik dacht in het begin dat het een Franse Weesgegroet was: sortez, sautez, portez, soiveesse.

We verstonden de bevelen niet en de eerste dagen vergisten we ons dikwijls. Als we bij een bevel de Walen van hun paard zagen springen, dan sprongen wij ook ... maar te laat dus. En dan was het altijd: "Rapport Berghmans!" want de oefening moest gelijktijdig uitgevoerd worden en de laatsten werden steeds gestraft, de Vlamingen dus.

Op de duur kenden we die bevelen ook, maar dan liet de wachtmeester sortez eraf ... en dan sprongen die Vlamingen van hun paard en dan hadden ze ons begot weer. Ja, zo werkte dat daar.

Meir
neen-
waar
ortel
loog-
waar
nzien
voor-
van
van
oogte
a we
n de
nscht
en de
ver-
van
eluk-
gim-
nam,
oneer
nsch-
erke-
udie-
vin-
open.
ndag
oord
ot in
gast-
ont-
a van
ijnlijk
bou-
De

Vlaanderen ...

Moll.

Een lezer schrijft ons :
Geachte Redactie,

Ware het niet mogelijk dat uw kra-
nig weekblad " De Nieuwe Kempen ..
op de vingers tikke wie oorzaak is van
volgende nalatigheid.

Ik heb onlangs een wandeling gedaan
door het broek achter Ginderbroek-
Ezaert ; plots word ik tegengehouden :
ik zie geen pad, geen brug meer. Heel
het broek staat onder water ! Boerkens
blijft maar thuis, uw hooi zal wel dro-
gen !

Dat ik teruggaan moest, was niet
erg maar toch moet mij iets van 't hart:
aan wie 't aangaat : het heeft fel gere-
gend, ja, maar heeft het misschien vroe-
ger nooit geregend ? Daar zit het dus
niet.

1) Krijgt ge subsidie van staat en
provincie ?

2) En kunt ge op geen bepaalde tijd-
stippen de waterlopen laten vegen ?

3) En indien de werklieden niet vol-
doende betaald worden voor dezen du-
ren tijd, waarom betaalt gij ze niet
meer ?

4) En zou regelmatig vegen meer
kosten ?

Kom, kom, heeren wie 't aangaat,
gij houdt de boeren voor den aap !

Nota : Dezelfde slechte toestand be-
staat niet alleen in Ginderbroek-Ezaert,
maar ook in Achterbosch enz., Het ge-
meentebestuur zou de belangen van die
boeren die toch Mollenaars zijn wat be-
ter kunnen behartigen : zij hebben er al
genoeg schade van !

vrou
word
geter
weer
meer

De
werd
met v
zieku
Prac
Voor
ten d
ze te
Vlaa
kere
nen
drukt
aan
de be

Or
zer i
te G
met l

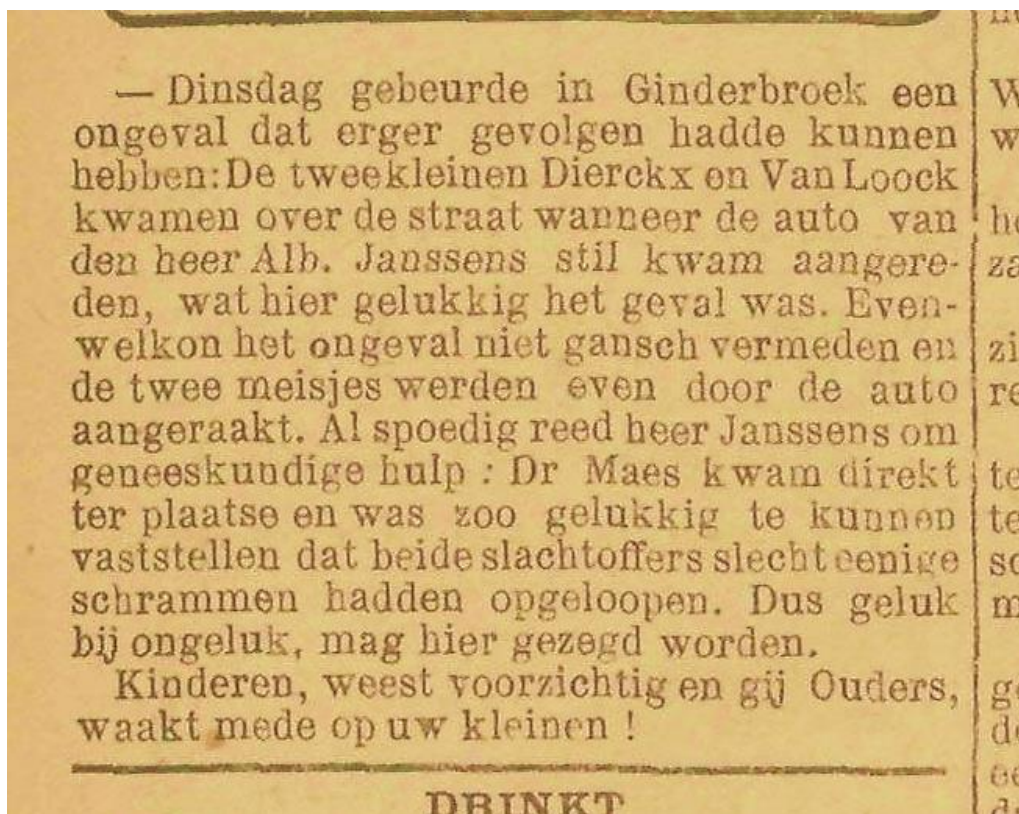
De
vacat
werd
Th. c
't ver
hadd
verm
was l
getal
ter a
jaar
wil F
minis

17 juli 1926

Ook in 1926 werd al gewerkt met winter- en zomertijd, met de overgang in het laatste weekend van maart en het eerste weekend van oktober.

2 oktober 1926

26 juni 1962

Over korte Rokken.

De Grieken hebben in de laatste tijden weinig goeds uitgebaald ; zij mogen dus wel geprezen worden wanneer ze bij uitzondering eens iets uitrichten waarmee ze 't goed meenen, al is het middel dat zij aanwenden misschien het geschikte niet.

Het betreft de rokken die de vrouwen dragen — tenminste het elleke goed dat zij in onzen tijd believen rok te heeten.

Die kwestie van vrouwenrokken heeft zoo wat in alle eeuwen het menschedom beziggehouden. In de eene eeuw wilden de dames ze veel te lang, in de andere veel te kort ; — *souvent femme varie* » zei François I en die Fransche Koning kende iets van vrouwen.

Wij kunnen veel in de XXe eeuw, doch als de vrouwen iets in haar hoofd hebben gestolen, dan staan we machteloos ; zoo ook nu tegenover de mode der korte rokken. Men zal duizend argumenten aanhalen tegen die mode, 't is al boter tegen de galg.

In Griekenland heeft men nu besloten hardhandig op te treden en tot de vrouwen van Hellas heeft de wet nu gezegd : Tot hier en niet verder !

Hoe ver, kunnen we tot ons spijt niet zeggen, het eene telegram spreekt van rokken die minstens 13 1/2 duim lang moeten zijn, het andere van rokken die 7 1/2 duim beneden de knie vallen, en voor zoo ver wij kennis van anatomie hebben kan dat niet hetzelfde zijn.

Stellig is het dat elke gehuwde vrouw en ieder meisje boven de 14 jaar, wier rok korter is, dan door de wet wordt bepaald, in contraventie zal worden genomen.

Vrouwelijke politie-inspecteurs zijn aangesteld om in de straten van Athene 'n oog in 't zeil te houden ; bij de eerste overtreding krijgt draagster van een te korten rok eene vermaning, bij de tweede wordt de wet in hare strengheid toegepast ; mannen zijn verantwoordelijk voor hunne vrouw, ouders voor hunne dochters.

3. |

Griekse god Profie

17 april 1926

Op de hoek met het Peerdskerkhof stond toen nog de oude windmolen, die in 1935 afbrandde. Het is een beeld dat vandaag alleen nog in herinneringen bestaat.

23 januari 1926

De Veldstraat, de weg naar Millegem, kreeg een jaar na de bevrijding, in 1945, de nieuwe naam Martelarenstraat, als eerbetoon aan de vele bewoners uit die straat die tijdens de Tweede Wereldoorlog werden weggevoerd.

Windmolen Peerdskerkhof,
1789 - 1935
met molenaar Louis Aerts

Voor iederen Jongen.

Voor iederen jongen bestaat er na de school nog een school. Het College, de Vakschool, de Avondschool of Nijverheidsschool.

Het College voor de rijke jongens en ook voor de zeer begaafden die het tot pastoor, dokter, advocaat of ingenieur zouden krijgen.

De Vakschool voor de minderen, die het toch ook gaarne tot een verzekerd bestaan zouden brengen, "nog al wat zekerder en onafhankelijker dan dat van een plaatskens-jager of een pennelikker". Dus de Vakschool voor den stielman, en laat het gezegd zijn, voor den goeden stielman staat de wereld wagen wijd open, met al zijn nijverheid.

En wat blijft er dan nog over voor de Avondschool en de Nijverheidsschool?

Ten eerste al de jongens die, een goed lager onderwijs genoten tot hun veertien jaar, doch wat meer willen weten over rekenen, boekhouden, Fransch, Vlaamsch, electriciteit, natuurkunde, teekenen, bouwkunde en nog meer andere zaken.

Ten tweede, de jongens die na een paar jaar in 't College, hun studies onderbroken hebben en reeds op een bureel of in de nijverheid werkzaam zijn.

Ten derde voor de jongens die de Vakschool hebben doorgemaakt, en 't zijn voorzeker deze twee laatste categoriën die het meeste nut uit dit nijverheidsonderwijs kunnen trekken, vermits zij de vakken kiezen kunnen waar ze bijzonder aanleg of goesting toe hebben. — Dus, Ouders, niet vergeten dat er voor ieder jongen nog een school bestaat, te MOLL.

De Vakschool van Mol was in 1922 opgericht.

1 mei 1926